

पञ्चदशीग्रन्थस्य कल्याणपीयूषव्याख्यायाः वै शष्ट्यम्

डॉ.भगवानसामन्तरायः

नि खलप्रपञ्चेसमेषां शास्त्रकाराणां दार्शनिकानां च मुख्यं लक्ष्यं भवति मोक्षप्राप्तिः । तच्च तत्त्वज्ञानमन्तरा नैव सम्भवति । अत एव तत्त्वज्ञानावाप्त्यर्थं दार्शनिकानां प्रवृत्तिः । दर्शनानि अनेकानि तत्काराश्च अनेके भवन्ति, कन्तु सर्वेषां संसारान्मुक्तिरिति समानावधारणा । आस्तिक-नास्तिकभेदेन दर्शनस्य वभाजनं क्रयते । वेदान्तोऽपि व भन्नमतावलम्बिनां सद्धान्तानामाधारेण अद्वैत-व शष्टाद्वैत-शुद्धाद्वैत-पूर्णाद्वैतभेदेन वभाज्यते । तत्र शाङ्करभगवत्पादानां सद्धान्तेन प्रतिपदितमद्वैतदर्शनं शाङ्करदर्शनं वा इति उच्यते । इदं शाङ्करदर्शनम्, अद्वैतवेदान्तदर्शनं सम्पूर्णतया श्रुतिस्मृतिन्यायपुरस्सरं वक सत्संर्तते ।

शाङ्करवेदान्तपरम्परायामाचार्य वद्व्यारण्यस्वा मनप्रणीतः पञ्चदशीग्रन्थः अत्यन्तं प्र सद्धःमहत्त्वपूर्णश्च वर्तते । आचार्य वद्व्यारण्यःपञ्चदशाध्यायोपेते श्लोकात्मके अस्मिन् प्रकरणग्रन्थे अद्वैतवेदान्तस्य सर्वान् सद्धान्तान् संक्षेपतया प्रतिपादयति । इमं ग्रन्थमाधारीकृत्य अनेके टीकाकाराः बहवीः टीकाः रचतवन्तः। लङ्गनसोमयाजी महाभागेनापि कल्याणपीयूषव्याख्या इति कश्चन व्याख्याग्रन्थः अद्वैतवेदान्तस्य सर्वान् मौलिक सद्धान्तान्सरलया भषया क्रोडीकृत्य व्यर च।

अद्वैतवेदान्तस्य मूलभूतं तत्त्वं वेदेषु अन्तर्निहितमस्ति । ‘एकमेवाद्वितीयम् ६/२/१) ‘एको देवः सर्वभूतेषु गूढः’ (श्वे.उ. ६/११) इत्यादिश्रुतयः अद्वैतवादं निरूपयन्ति ।

अद्वैतपरम्परानुमोदितः शाङ्कर सद्धान्तप्रतिपादकः आचार्य वद्यारण्यप्रणीतः अत्यन्तमहत्त्वपूर्णो वर्तते । चतुर्दशशतकीये वद्यामाना आचार्य वद्यारण्यस्वा मनः श्लोकात्मके पञ्चदशाध्यायोपेतेऽस्मिन् प्रकरणग्रन्थे अद्वैतवेदान्तस्य सर्वान् मौ लक सद्धान्तान्मौ लकदृष्टान्तप्रदर्शनपुरस्सरं संक्षेपतया सरलतया च प्रतिपादयन्ति । अस्य ग्रन्थस्योपरि नैके टीकाकारः टीकाग्रन्थान् वर चतवन्तः । तेषु टीकाग्रन्थेषु लङ्गनसोमयाजिरायप्रोत्तुप्रणीतकल्याणपीयूषव्याख्याग्रन्थः अन्यतमः । अत्र अद्वैतवेदान्तस्य सर्वान् मौ लक सद्धान्तान्सरलतया भाषाया ते प्रपतिपादयन्ति । अयं टीकाग्रन्तः अद्वैतवेदान्तशास्त्रस्य कृते महदुपकारको भवति । अस्य टीकाग्रन्थस्य पञ्चदशीग्रन्थः अनायासेन अवगन्तुं शक्यते इति वश्व समः । अस्याः कल्याणपीयूषव्याख्यायाः समीक्षणम पअवश्यं कर्त्तव्यं वर्तते । कल्याणपीयूषव्याख्योपरि शोधप्रबन्धः सर्वेषां महदुपकाराय भ वष्यति। अस्याध्ययनेन अनुशीलनेन च व्याख्याकारस्य व्याख्याकारस्य शैली वज्ञातुंशक्यते । अग्रे अत्र शोधकार्यं करिष्यमाणानां कृते च सहायको भ वष्यतीति।

दर्शनानि मानवजीवनस्य मूलभूततत्त्वानि बोधयन्तीति प्रतिपादितम् । दर्शनशब्दस्य व्युत्पत्तिः तदेव वर्त्तते, दृश्यते ज्ञायते वा पदार्थः अनेन इति । अर्थात् – दर्शनं वास्तवकं ज्ञानम् । तद प भारतीयदर्शनम् आस्तिकाख्यं वेदोपबृह्मितत्वात् भारतीयास्तिकदर्शनानि जीवनमूल्यानि निरतिशयसुखप्रदायकानि च भवन्ति । षड् आस्तिकदर्शनेषु वेदान्तदर्शनं परमं तत्त्वावबोधने मोक्षप्राप्तये च परमं साधनम् भवतीति सर्वेषां दार्शनिकानाम् अ भमतम्। वेदान्तेषु अ पअद्वैतवेदान्तदर्शनं ब्रह्मस्वरूपप्रतिपादने

जीवजगतोश्च मथ्यात्वप्रतिपादने व शष्टंस्थानं भजते । “जगन्मिथ्या ब्रह्मसत्यम्” इति प्रतिपादनात् परमलक्ष्यं मोक्षः सद्ध्यतिइति नास्ति का चत् वप्रतिपत्तिः।

अद्वैतसम्प्रदाये परम्पराक्रमेण अनेके आचार्याः अभूवन् । तेषु सर्वेषु आचार्येषु पञ्चदशीकारः वद्यारण्यस्वामी अन्यतमो भवति । भारतितीर्थः शङ्करानन्दः इति गुरु भः प्रसादीकृतः शष्यः पञ्चदशीकारः वद्यारण्यस्वामी अद्वैतजगत् प्रति एकं व शष्टंफलम् अदात् ! येन पञ्चदशीग्रन्थरूपेण अद्वैताकाशो जाज्वल्यज्योतिरूपेण सर्वदा प्रकाशते । अद्वैतपरम्परामनुसृत्य केचन प्रकरणग्रन्थाः र चता । तत्र जनान् बोधसरसतया बोधयितुं शङ्कराचार्यप्रभृति भः महद्भिः अद्वैताचार्यैः बहवः प्रकरणग्रन्थाः र चताः।

शास्त्रैकदेशसम्बद्धं शास्त्रकार्यान्तरे स्थितम् ।

आहुः प्रकरणं नाम ग्रन्थभेदं वपश्चितैः ॥

इति लक्षणानुसारं प्रथमेषु अनेकेषु प्रकरणग्रन्थेषु वद्यारण्यस्वा मनः अयं पञ्चदशीग्रन्थः अन्यतमः । अत्र पञ्चदशप्रकरणानि सन्ति । पञ्च ववेकप्रकरणानि पञ्च दीपप्रकरणानि, पञ्च आनन्दप्रकरणानि च इत्येवं रूपेण वभक्तानि दृश्यन्ते । वद्यारण्यमुनिकृतस्यपञ्चदशीग्रन्थस्य अनेके टीकाकाराः व्याख्याकाराश्च प्र सद्धाःसन्ति । यथा - आचर्यरामकृष्णस्य तात्पर्यबो धनीनामकटीका, रामानन्दस्वा मनः वशुद्धदृष्टिटीका अच्युरामशर्मणः पूर्णानन्देन्दुकौमुदीटीका, निश्चलदासस्य वृत्तिप्रभाकरटीकाः प्र सद्धाः । एवमेव टीकाकारक्रमेण कल्याणपीयूषव्याख्याकारस्य लङ्गनसोमयाजीमहोदयस्य पञ्चदशीव्याख्यानं प्र सद्धं वर्तते । पञ्चदशीग्रन्थस्य कल्याणपीयूषव्याख्यायाः कर्त्ता भवति लङ्गनसोमयाजीमहोदयः आन्ध्रप्रदेशे जनिमलभत । एते आचार्याः

श्रुङ्गेरीमठाद्वैतपरम्परायां वेदान्तशास्त्रं सम्यगधीषत । उन वंशशतके पञ्चदशीग्रन्थस्य एका व शष्टा व्याख्या कल्याणपीयूषनाम्ना प्र सद्धा वर्तते । यद्या प स्वकीये कल्याणपीयूषव्यख्यानग्रन्थे कुत्रा पस्वपरिचयः तैः नोल्लि खतः। तथा पसामान्यरीत्या एते एते दा क्षणात्य वद्वांसअद्वैतशङ्करपरम्परायां प्र सद्धाःसन्ति इति तत्तत् इतिहासग्रन्थेषु जातुं शक्यते ।

लङ्गनसोमयाजीमहोदयस्य पञ्चदशीव्याख्यायाः नाम कल्याणपीयूषः इति । अस्यां व्याख्यायां सारल्येन पदव्युत्पत्तिः, पदार्थयोजना च दृश्यते । अस्याः व्याख्यायाः भाषा अतीव सरला सर्वजनबोध्यया भवति । व्याख्यानस्य यत् पञ्चलक्षणं वर्तते पदच्छेदः, पदार्थोक्तिः, वग्रहः वाक्ययोजना इति तत् सर्वं लक्षणं स्वीकृत्य इमे आचार्याः व्याख्यानं कृतवन्तः । व्याख्याकारैः अध्येतृजनसौकर्याय वहवीः शङ्काः स्वयम् उत्थाप्य वशदीकृताः दृश्यन्ते । भावाश्च क्व चत्स्थलेषु क्रोडीकृताः दृश्यन्ते । यथा – तत्त्व ववेकप्रकरणे सं वत्स्वरूपम् अवस्थात्रय वचारः; सृष्टिस्वरूपं, सृष्टिस्वरूप वचारःसमा ध वचारश्छत्येते वचाराः यथा तैः प्रतिपादिताः, अन्यत्र तथा सारल्येन बोद्धुं न शक्यते । एवमेव महाभूत ववेकप्रकरणे महाभूतानाम् उत्पत्तौ, तेषां सत्यत्व मथ्यात्व वचारे अद्वैत ब्रह्मणः तात्पर्यमेव सृष्टि वचारः इति एतेषां वषयाणां सन्निवेशः सम्यक्तया कृतः। पञ्चकोश ववेकप्रकरणे प्रत्येकस्या प कोशस्य ववेचनपुरस्सरं श्रुतिसूत्राणां तात्पर्यप्रकटनं वपुलतया कृतम् । महावाक्यप्रकरणे च प्रत्येकस्या प महावाक्यस्य मूलग्रन्थे उदाहृतानां प्रकरणानाम् उपक्रमं सम्यक् वधाय महावाक्यानां वचारः अत्यन्तसुलभतया सरलया बालवोधरूपया च शैल्या प्रतिपादितः ।

सं वत्नाम ज्ञानम् । नित्यसत्यरूपा तिसृषु अवस्थासु न भद्यते। यद्य पस्वप्न-जागर-सुषुप्तिषु वषयाणांभेदः भवति, कन्तुज्ञानस्य अभेदः अनुभूयते । अतः तदेव ज्ञानम् आत्मस्वरूपं भवति । आत्मा सच्चिदानन्दस्वरूपः इति प्रतिपादयितुकामः आचार्यः वद्यारण्यस्वामी सं वदः स्वप्रकाशत्वं परमानन्दरूपत्वं च प्रतिपादितवान् । तत्र “ईशसृष्टं जीवभोग्यं द्वाभ्यां जगत् प्रपञ्चितम्” इत्येवं प्रकारेण पञ्चदशीकारः सृष्टिस्वरूपं व्यचारयत् । परमात्मनः सकाशात् पञ्चभूतानां सृष्टिरिति महाभूतसृष्टिप्रकरणे प्रत्यपादयत् । तत्र कल्याणपीयूषव्याख्याकर्ता आचार्यः लङ्गनसोमयाजीमहोदयः व वधौपनिषदां वचनमाधारीकृत्य भूतानां भौतिकानां सृष्टिं प्रत्यपादयत् । कंच अनेन सृष्टिप्रतिपादकवचनेन ब्रह्म स्वगतसजातीय- वजातीयभेदरहितम् इति प्रतिपादिम् । अ पच आकाशादीनि पञ्चभूतानि परमार्थतः ब्रह्मरूपा ण स्वरूपतः मथ्याभूतानि इति यथाग्रन्थं प्रतिपादितः । पञ्चकोश ववेकप्रकरणे जीवः पञ्चकोशोपा धयुक्तः अन्नमय-प्राणमय- वज्ञानमयादिपञ्चकोशः इति वचारः कृतः । तत्र स्थूल-सूक्ष्म-कारणशरीरमाधारीकृत्य जीवस्य कोशोपा धः परिकल्पितः । व शष्यवज्ञानमयकोशः कर्त्तारूपः, प्राणमयः क्रयारूपः मनोमयश्च करणरूप इति प्रतिपादितः । द्वैत ववेकप्रकरणे शास्त्रीयमशास्त्रीयद्वैत मति द् वधा वभज्यमनोमय- वज्ञानमयः इति भेदं स्वीकृत्य द्वैतप्रपञ्चं निनिन्द । मनोमयः धीमयः च जीवबन्धकृत् भवति । अतः सर्वस्य जीवस्य बन्धकृत् मानसं जगत् । तत्र अनेकैः लौ ककैः उदाहरणैः व्याख्याकारः मनोमयस्य द्वैतजगतः भ्रान्तिमत्त्वं प्रत्यपादयत् । “ वषयौ द्वौ स्तः घटौ मृण्मयधीमयौ” “का चत्मांसमयी यो षत्का चत् अन्या मनोमयी” इत्येवं रूपेण उदाहरणं प्रयुक्तम् ।

व्याख्यानावसरे कल्याणपीयूषकारः आचार्य लङ्गनसोमयाजीमहोदयः बौद्धानां वज्ञानवादम् अत्यन्त वस्तुतया वचारितवान् । महावाक्यप्रकरणे अखण्डार्थबोधकं जीवब्रह्मैक्यम्, अभेदप्रतिपादकानि चत्वारि महावाक्यानि च वचारितानि दृश्यन्ते । तत्र ऋग्वेदस्य प्रज्ञानं ब्रह्म, यजुर्वेदस्य अहं ब्रह्मास्मि, सामवेदस्य तत्त्वम स, अथर्ववेदस्य अयमात्मा ब्रह्म इति चतुर्णां महावाक्यानां वचारः यथोपनिषदुपक्रमं वधाय सप्रसङ्गं व्याख्यातवान् इति कल्याणपीयूषव्याख्यायाः वै शष्ट्यं प्रत्यपादयत् आचार्य लङ्गनसोमयाजीमहोदयः।

इदं च व्याख्यानं यद्य पना धकंप्राचीनं, कन्तु 1941 तमे एकवारं प्रका शतम फन केना पसम्पादितं प्रका शतंवेति सन्देहस्यायं वषयः। एतादृशानां प्राचीनग्रन्थानां समीक्षणेन पौनःपुन्येन सम्पादनेन कञ्चित् नूतनतथ्यं बहिरागच्छेत् इति धया अधमेनानेन प्रयासो वहितः। कंच जिज्ञासूनां वदुषांच दृष्टिः पौनःपुन्येन पतति चेत् व्याख्याकर्तुः श्रमसाफल्यं भ वष्यति इति । समाजस्य च नूतनमेकं दिग्दर्शनप्रदानपुरस्सरं इदानीन्तनच्छात्रान् सम्यक् मार्गयिष्यति इति अस्माकं द्रढीयान् वश्वासः।

सन्धर्भग्रन्थसूची :-

1. पञ्चदशी (रामकृष्णव्याख्योपेता) ।
2. ववेकचुडाम णः।
3. वेदान्तपरिभाषा (शखम णव्याख्योपेता) ।
4. वेदान्तसारः (दिवन्मनोरञ्जिनीव्याख्योपेतः) ।
5. ईशादिदशोपनिषद् (शाङ्करभाष्यम्) ।
6. ब्रह्मसूत्रशाङ्करभाष्यम् (न्यायनिर्णय-रत्नप्रभा-भामती-कल्पतरु-परिमलटीकोपेतम्) ।
7. सद्धान्त वन्दुद्ध क्षणामूर्तिप्रकाशनम्।
8. सद्धान्तलेशसङ्ग्रहः; चौखम्बा संस्कृत सीरीज ।
9. श्रीमद्भगवद्गीता (शाङ्करभाष्योपेता), गीताप्रेस ।
- 10.संक्षेपशारीरकम्, आनन्दाश्रममुद्रणालय ।

वभागाध्यक्षः

अद्वैतवेदान्त वभागः

राष्ट्रीयसंस्कृतसंस्थानम् (मानित वश्व वद्यालयः

वेदव्यासपरिसरः, बलाहारः, हिमाचलप्रदेशः